

ASTROTHEOLOGIE

32.seminář ing. J.Popelky

Duch. význam úhlu 120° (trigonu) ve směru hod. ručiček

Neprojevené a projevené Božství (opakování a další doplnění)

Důležité souvislosti mezi úhlem 120° (trigonem) a 90° (kvadraturou)

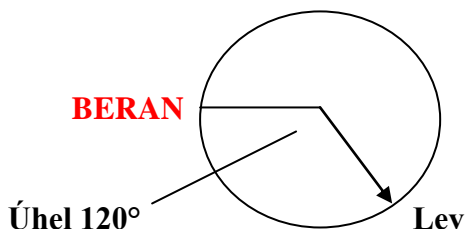
Krátké zopakování z min. semináře:

V předcházejícím semináři jsme si vysvětlili úhel 120° proti směru hod. ručiček, víme, že tento úhel má tu samou kvalitu jako je význam znamení Lva, Lev je o tvořivosti, to znamená, že úhel 120° proti směru hod. ručiček odhaluje, v čem spočívá tvůrčí potenciál jednotlivých znamení. Když si vezmeme něj. jednotlivé znamení, podíváme se na druhé znamení, které je 120° proti směru hod. ručiček od tohoto znamení a hned víme, v čem spočívá tvůrčí potenciál.

Příklad: Když si vezmeme Váhy, což jsou vztahy, ale hlavně – myšlenkové bytí (přítomnost myšlenek v mysli), tvůrčí potenciál této schopnosti (že jsme schopni mít nějaké myšlenky v mysli) je Vodnář, což je přemýšlení. Tvůrčí potenciál mysli spočívá v přemýšlení. Atd.

Význam úhlu 120° proti směru hod. ručiček:

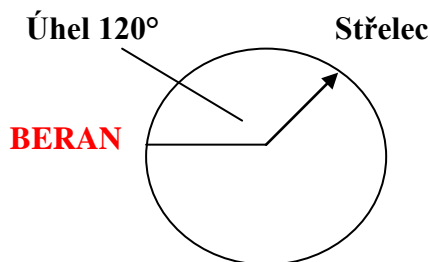
Když chceme poznat kvalitu určitého úhlu, vezmeme si jako počátek zn. Berana (protože Beran představuje Individualitu – určitou specifickou nenahraditelnou vlastnost) a když jsme si minule popisovali význam úhlu 120° proti směru hod. ručiček, tak víme, že 120° od Berana v tomto směru je Lev:

Proto má tento úhel kvalitu Lva.

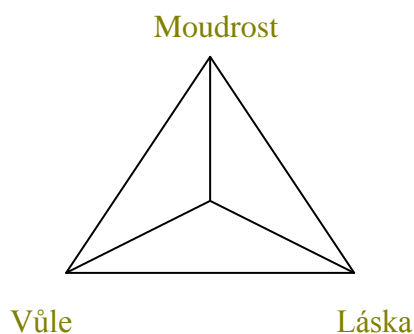
Význam úhlu 120° ve směru hod. ručiček:

Víme, že 120° od Berana ve směru hod. ručiček je Střelec:

U zn. Střelce musíme udělat větší předebru než u zn. Lva.

V první řadě si musíme uvědomit, že **120° úhly se dotýkají nejbezprostředněji samotného Božství**. Víme, že tvůrčí Bůh - Stvořitel je jeden, ale současně trojjediný. Geometrickým symbolem této trojjedinosti je rovnostranný trojúhelník a je jasné, že když si spojíme tři vrcholy tohoto trojúhelníku s jeho středem, vidíme tři úhly 120°:

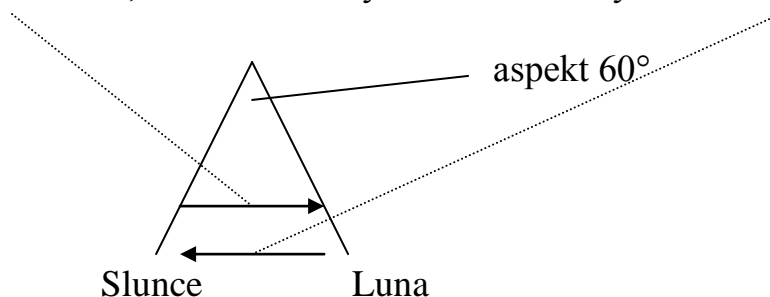
Úhel 120° se bezprostředně dotýká samotného tvůrčího Božství, proto jsou tyto úhly velice významné. V klasické astrologii se hovoří, že je to nejpozitivnější aspekt (astrologové ale netuší, proč je nejpozitivnější), ale duchovní zasvěcenci, kteří přinesli astrologii jako určitý směr poznání, to tvrdili z toho důvodu, protože věděli, že 120° (trigon) se dotýká bezprostředně Boha. A protože Bůh je jeden a současně trojjediný, z toho jednoznačně vyplývá, že všechny tyto tři kvality musí být jakoby současně. Nemůže být preferována jedna z nich. Kdybychom jednu z těchto kvalit odstranili a mysleli si, že nám stačí zbývající dvě, zlikvidovali bychom celého tvůrčího Boha. Zde to říkám z jednoho prostého důvodu, abychom pochopili, že **tyto dva úhly 120° (ve směru a proti směru hod. ručiček) nemůžeme vnímat izolovaně**. Tyto dva úhly působí současně a dokonce se odvažují říct, že **z určitého hlediska tento úhel 120° ve směru hod. ručiček (což je kvalita Střelce) je ještě důležitější než úhel 120°, který má kvalitu Lva**. Dnes si vysvětlíme, proč.

To, co jsme si nyní řekli o trigonu (že tyto úhly nelze brát izolovaně), působí i u ostatních aspektů. Nemůžete brát 30° aspekt, který má kvalitu Býka izolovaně od úhlu 30°, který má kvalitu Ryb. Když si vezmeme, že 30° od Berana je Býk a 30° v opačném směru jsou Ryby, tak také tyto dva aspekty působí současně. Když si vezmeme úhel 60°, což v jednom případě jsou Blíženci a v druhém směru Vodnář, tak také tyto úhly nemůžete brát izolovaně, ale ony také působí současně. Atd. To znamená, že kvadratura v jednom směru má význam Raka, v druhém směru význam Kozoroha, takže působí tyto dvě síly současně.

Příklad:

Když se budete konkrétně zabírat nějakým horoskopem, funguje to tím způsobem, že když máte třeba dvě planety, příklad: Slunce a Lunu, a je mezi

nimi úhel 60° , tak v jednom směru tento úhel ve vztahu od Slunce k Měsíci má význam Blíženců, kdežto od Luny ke Slunci má význam Vodnáře:

Astrologové vnímají, že je to jeden aspekt, že to je jeden úhel 60° - sextil, ale **v tomto postavení jsou ukryty dvě síly – v jednom směru a v druhém směru.** To znamená, že Slunce k Měsíci musí mít přístup Blížence, kdežto Luna ke Slunci musí mít přístup Vodnáře. To si musíme uvědomit.

To, že říkám, že z určitého úhlu pohledu má 120° ve směru hodinových ručiček větší význam než úhel 120° proti směru hod. ručiček, je pro mě patrné z toho hlediska, protože všech 32 seminářů je produktem tohoto úhlu.

Úhel 120° ve směru hod. ručiček:

Naznačil jsem, že 120° ve směru hod. ručiček má význam Střelce a **hlavní princip Střelce je tvorba Idejí, kterou můžeme dělat dvěma způsoby:**

- **Nasytíte se Láskou (aktivujete Ji v sobě) a když Ji zintenzivníte do takové míry, tak ta Idea najednou ve vás vznikne.**
- **Druhý způsob tvorby Idejí je to, že zaměříte pozornost na určitou skutečnost a tuto pozornost na této skutečnosti držíte tak dlouho, dokud se najednou ve vašem nitru neobjeví něco, co vám dá prožít význam nebo-li skutečnost tohoto objektu. To, že se svou pozorností neustále držíte určitého objektu (který může být hmotný, myšlenkový, duchovní, jakýkoliv) a vpijete se do něho jako klíště a nepustíte se ho, dokud se ve vašem nitru neobjeví něco, co vám dá prožít skutečnost tohoto objektu (pravdu o tomto objektu), to je meditace.**

Člověk, který nemedituje, nemá šanci se setkat s Božstvím (se svým pravým Já) a nemá šanci nikdy poznat pravdu o svém životě.

Když budete chodit na tyto semináře, můžete dostávat určité myšlenky, můžete být obdařeni i slušným intelektem (celkem brzy budete tyto myšlenky chápat), ale nemusí vám to být k ničemu platné, protože budete mít pouze myšlenkové poznání a porozumění. Ale pravdu už nemusíte znát jakoby z první ruky, protože znát pravdu z první ruky znamená – ji zažít a prožít v sobě a zažít pravdu v sobě, to není nic jiného než se tou pravdou přímo stát! Zapamatujme si to: Protože mnoho lidí má přečteno spoustu knih, honosí se, kolik toho neví, ale u většiny lidí to je pouze myšlenkové vědění (význam Vah – to, že mají ve své mysli nějaké myšlenky) a to je největší skupina lidí. Pak je další skupina, kteří

tomu rozumí svým intelektem (Blíženci), těch už je méně. Ale je to málo, protože pokud máte pravdu v mysli, je to stále ještě něco, co je od vás oddělené. Mysl totiž odhaluje a ukazuje pouze vztahy, ale skutečné pochopení a poznání spočívá v tom, že vy tuto pravdu musíte zažít v sobě, což je to samé jako že se jí musíte stát. **Pokud se pravdou sami nestanete (a nesjednotíte se s ní), tak ji nebudete úplně znát.** To je přesně to, co vždycky říkal Ježíš: Až do těchto dnů Království nebeské trpí násilí. A kdo si Království nebeské na sebe nestrhne násilím, nikdy ho nezíská. Tento výrok neznamena vůbec nic jiného než to, že když budete hledat pravdu a v rámci tohoto procesu se začnete dostávat čím dál výše ve svém poznání, tak se jednou možná dostanete tak vysoko, že budete stát před Božím trůnem a zjistíte, že na něm už někdo sedí (Ježíš). Musíte přijít, chytnout ho za rukáv, shodit ho z trůnu a sednout si tam sám místo něho. A tehdy se setkáte s Bohem. Pokud tam bude sedět nějaký Bůh a vy budete klečet před tímto trůnem a klanět se tomuto Bohu, nikdy Boha nepoznáte. Ideální by bylo, kdybych tam přišel a byl bych tam první, tak si tam sednu a mám klid, ale většinou už mě někdo předešel a už mi tam někdo sedí, takže tam musím za ním přijít a říct mu, že tam nemá co dělat, shodit ho z toho trůnu a sednout si tam sám. Pokud toto neuděláte, nemůžete se setkat s Bohem.

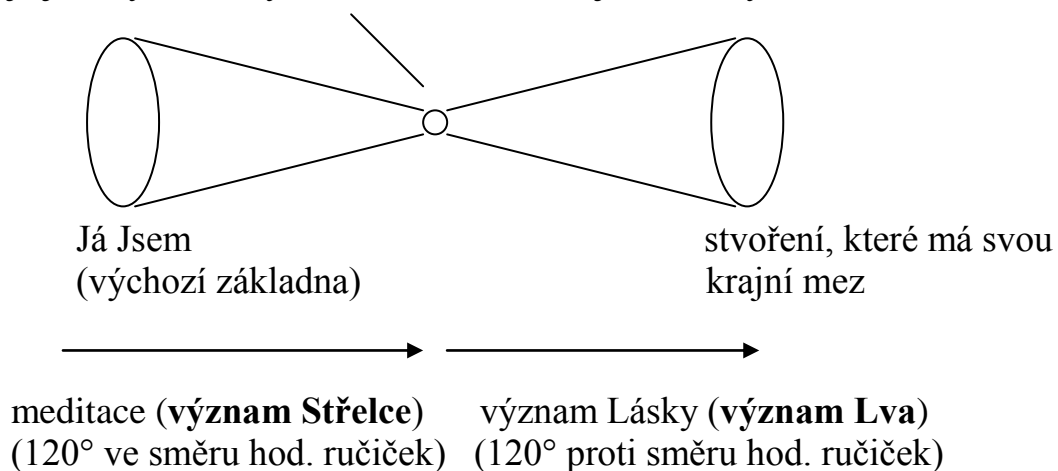
Když chcete z myšlenkového poznání a pochopení poznat pravdu opravdově (zažít ji v sobě a stát se jí), tak se vám nikdy nepodaří než právě skrze meditaci. Všechny staré kultury (a víme, že v těchto starých kulturách byl duchovní aspekt života nejdůležitější, ať se podíváte do Egypta, Indie) neustále zdůrazňovaly význam meditace. Oni věděli, proč. Protože bez meditace se nikam nedostanete v duchovním poznávání. A ne jen v duchovním poznávání ale i v jakémkoliv jiném poznávání. Vědci sice nemeditují, ale najednou je napadne nějaký myšlenkový problém a oni chodí kolem něho tak dlouho ve své mysli, až to jednoho dne do nich spadne. To je taky meditace. Oni sice chodí s myslí, ale tam, kde je mysl, je i pozornost. Tím, že se svou myslí zaobírají určitým problémem, tak skrze toto myšlenkové zaobírání se nějakým problémem u tohoto objektu udržují své vědomí a pokud je ten vědec dostatečně posedlý tím problémem, tak ta meditace jednou přinese výsledky. Najednou zažije proces, že „bum, už to mám!“, že se tím problémem sám stává. A tím, že se jím stal, automaticky přichází poznání. **Takže Střelec a tím pádem úhel, který má význam Střelce (120° ve směru hod. ručiček) není nic jiného než proces meditace.** Celé tyto semináře byly opravdu výsledkem meditace. Osobně to se mnou souvisí, protože mám Ascendent ve Střelci, takže svým způsobem jsem měl meditativní potenciál v sobě rozvíjet. To neznamena, že když má někdo Ascendent ve Střelci, že je nějaký meditativní typ, ale horoskop mu říká, že by měl být meditativní typ a s touto kvalitou by se měl ztotožnit.

Dnes máme spoustu různých duchovních směrů a náboženství, které také hovoří o meditaci, ale většinou to jsou meditace, které nikam nevedou a to z jednoho prostého důvodu: Mnoho z nich si dává téma, na které zaměřují svou pozornost, jako nějaké špatné myšlenkové téma, to znamená, že pokud toto téma

není myšlenkově správné a investujete do něj svou pozornost a tím pádem i svou životní sílu, přicházejí výsledky, které vás utvrzují ve vašem špatném myšlenkovém přesvědčení. Říkal jsem posledně, že to je význam starozákonního: Oko za oko, zub za zub. Jak se na Boha díváte, jaký máte k Bohu přístup, přesně takový bude On k vám. Jestliže vnímáte Boha nějakým falešným způsobem a máte o Něm falešnou představu, tak přesně vás v tom bude utvrzovat. U meditace je důležité mít správný myšlenkový objekt nebo-li správnou Ideu, taková meditace vám potom může odhalovat pravdu. Pokud si dáte falešnou ideu jako meditační téma, mohou sice přijít nějaké výsledky, ale budou zavádějící (viz různé channelingy atd.). Potom jsou směry, které chtějí meditovat úplně bez mysli, čili chápou meditaci jako navození stavu bezmyšlenkovitosti, což je úplně zavádějící, protože v meditaci je mysl velmi důležitá. Meditujeme jako stvořené bytosti, to je naše výchozí stanice, jsme lidé, jsme součástí stvoření a pro tento stav v rámci meditace je mysl velmi důležitá z tohoto důvodu: Mysl není nic jiného než kormidlo, kterým určujete, kde se vaše pozornost zaměřuje. Pokud nemáte správné kormidlo a neumíte s tímto kormidlem zacházet (nemáte správné myšlenky a neumíte se svou myslí správně zacházet - přemýšlet), neustále tato mysl nutí vaši pozornost zaměřovat ji někam, odkud nemůžete čerpat pravé poznání. **U meditace je mysl velice důležitá.**

Kdo je to Bůh, výchozí stav Boha, středový bod Boha, stvoření... (opakování a další doplnění)

Abychom plně pochopili podstatu tohoto „meditačního“ úhlu, musíme si zopakovat to, co bylo několikrát řečeno v předcházejících seminářích a sice: Kdo je to Bůh, jaký je Jeho výchozí stav, co tento Bůh ve svém výchozím stavu dělal sám se sebou, že v Něm začalo něco probíhat, až došlo v tomto procesu k Jeho orgasmu, teprve v tomto orgasmu se z Něho stal Bůh Stvořitel a teprve tento Bůh Stvořitel cítil potřebu stvořit stvoření. Zapamatujme si tuto věc: Bůh Stvořitel je jakoby středový Bod mezi dvěma krajními stavy:

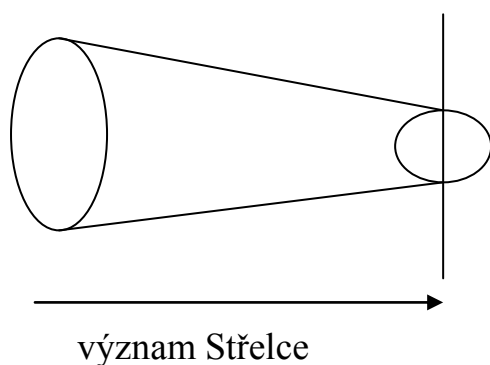
Jeden krajní stav je výchozí pozice Boha a druhý krajní bod je konečná hranice stvoření. Uprostřed mezi nimi je Bůh Stvořitel.

Výchozí základna (Já Jsem) udělal určitý proces (dostal se do svého duchovního orgasmu), kde se z Něho stal Bůh Stvořitel a z tohoto Boha Stvořitele vzniklo stvoření a toto stvoření má zase svou krajní mez.

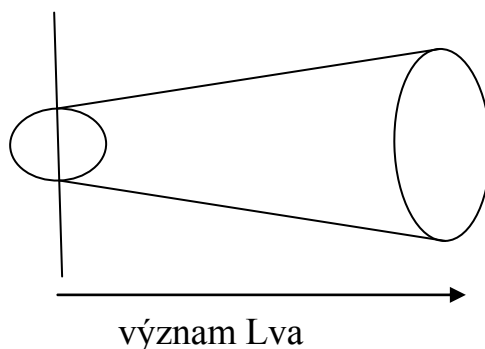
Můžeme říct, že **život ve své úplnosti a komplexnosti má jakoby dvě poloviny:**

1. polovina představuje proces, kdy se výchozí stav Boha transformoval (vyvíjel) k bodu, že se z tohoto Boha stal Tvůrce. To je první polovina života.
2. polovina je o tom, že z tohoto Tvůrce vzniká stvoření a toto stvoření se dostává až po svou krajní mez.

1. V první polovině, kdy Bůh ve svém výchozím stavu dospívá k svému duch. orgasmickému prožitku (což Ho učiní Bohem-Tvůrcem), je právě důležitý tento úhel 120° ve směru hodinových ručiček (význam Střelce):

2. Kdežto od Boha Stvořitele, ze kterého vyvěrá stvoření až po svou krajní mez, má význam v první řadě Láska a víme, že to je tvořivost, což je 120° proti směru hod. ručiček:

Proces meditace

Nyní si ještě jednou zopakujeme proces č. 1., u kterého je velmi důležitá právě meditace.

1. výchozí stav Božství: Já Jsem (Já existuji)

Víme, že výchozí stav Božství není nic jiného než stav, kdy existuje živá skutečnost (bytosť), která je neviditelná, nemá žádné kvality, nemůžete tam vůbec nic říct, tam existuje pouze prožitek Já Jsem, Já existuji. Toto je nejzákladnější podstata veškerého života, kdy si někdo uvědomuje tuto nejzákladnější skutečnost: Já existuji. Dál se nedostanete, to je hranice veškerého života, za tuto hranici se nedostane nikdo. Ale pozor na to, je to hranice, která se nachází v samotném Božství, ještě není ani Tvůrce, ani Jeho stvoření. Tento stav Já Jsem zažívá každý člověk. Nikdo nemůže říct, že Boha nezná v té nejzákladnější formě. Nejzákladnějšího Boha zná každý! Lidé už jsou tak hloupí, že to nejcennější, co mají, považují za takovou samozřejmost, protože to zažívají odmalička, a připadá jim to tak všední, proč by tomu měli věnovat zvýšenou pozornost. Proč by měli na tuto nejzákladnější věc svého života (Já existuji) meditovat? Oni přece musí meditovat nad důležitějšími věcmi, jak vydělat peníze, musí meditovat nad svými mentálními, emočními průsery, které nazýváme problémy, to je přece hodno člověka, aby nad tím meditoval, o penězích a o problémech. Ale nad takovou banální věcí, jako že Já existuji, to není přece hodno člověka.

Tento výchozí stav Božství – Já Jsem – je (a nejen) z psychologického hlediska to, co nazýváme – vědomí. Já Jsem je přímo vědomí, všechno ostatní jsou různé stavy tohoto primárního vědomí. Bůh Tvůrce, hmota, mysl, emoce vůbec není nic jiného než různé stavy tohoto primárního zákl. vědomí. Může někdo říct, že je nyní v bezvědomí? Kdybyste byli v bezvědomí, vůbec byste mne nevnímali. To znamená, že jestliže jste při vědomí, zažíváte Boha. Ale koho to zajímá, že? No a co, my musíme meditovat nad jinými věcmi, ne nad Božstvím. Zapamatujme si, že Já Jsem je nejzákladnější stav života, který už nemůžete překročit, to je hranice, za kterou už nic není. Jako filozof vám říkám: I kdybyste si připustili, že tu hranici lze překročit a ona v podstatě lze překročit, ale ne zcela, ale částečně lze tuto hranici překročit a to je to, co se dočtete, že to je limbo stav, a mám podezření, že mnoho duchovních směrů hovoří o nejvyšší realizaci jako o stavu limba, což je naprosto popření všeho, veškerého života. Řekl bych, že to je stav, který je satanštější než samotný satan a mám pocit, že tento stav propagovali takoví lidé jako je Eduard Tomáš a pod. směry. V tom limbu můžete prožitek Já Jsem utlumit tak, že skoro zanikne i ten stav Já Jsem, ale on nemůže zaniknout zcela. Tam musí trošičku toho Já Jsem zůstat, jinak byste neexistovali, to by byl stav jako když jste v hlubokém spánku. Když se na tento problém podíváte jako filozof, představte si stav, že je nicota, že by tam nebylo ani to Já Jsem, Bůh v základní formě Já Jsem, a aby tato nicota měla platnost, aby byla reálná, tak by musel být stav – je (existuje) nicota. Ta nicota sama, aby nám vůbec stálo za to o ní hovořit, by v první řadě musela existovat. Vidíte, že i nicota musí být podložena existencí neboli Já Jsem – vědomím. Nepřecházejte to lehce. Jestliže jste při vědomí, uvědomujete si Boha. To je přesně to, co jsem vám říkal, když se bavím s nějakým člověkem a zeptám

se: Máš oči? Co mi odpovíš? Kdyby ses nikdy v životě nepodívala do zrcadla, kdybys nikdy neviděla svou tvář, tak řekneš: Mám. A když se tě zeptám: Proč je máš? Protože vidím! Samotný fakt, že vidím, mi dokazuje, že mám zrak. Přesně to je ono. Když se někoho zeptám: Máš Boha? No samozřejmě, protože existuji, vnímám a jsem při vědomí! To je důkaz, že mám Boha. Bůh je přímo moje existence. To, že Já Jsem, existuji, to je přímo Bůh v té nejzákladnější formě. To znamená, že jestliže mám schopnost vnímat, tím dokazuji, že jsem s Bohem, že Bůh je ve mně, že to je moje vědomí. Toto vědomí nebo-li tento Bůh Já Jsem po určitou dobu (říkám to, jakoby to probíhalo lineárně, ale to takto nikdy lineárně asi neprobíhalo, ale abychom pochopili tyto jednotlivé fáze, které jsou v Bohu) bylo naprosto pasivní. Nic nečinilo, vůbec nevibrovalo, bylo jen Já Jsem v klidovém stavu, byla jen existence, samotné vědomí. V určitém okamžiku se začalo toto Já Jsem rozechvívat:

2. stav Boha – Já Jsem dynamické - pozornost (aktivní Já Jsem)

Já Jsem se začalo z ničeho nic poznenáhlu rozkmitávat a to udělalo, že tento výchozí stav Božství (Já Jsem) se začal postupně dynamizovat (aktivovat) a z tohoto Já Jsem najednou vystoupilo něco a toto něco nebylo nic jiného než pozornost. Jestliže výchozí stav Božství je samotné vědomí, pozornost není nic jiného než aktivní, dynamické vědomí.

To je třeba znovu zdůraznit. Prvním základním výrobním prostředkem Boha je pozornost. Kdo nepracuje vědomě se svojí pozorností, Boha nikdy nepozná. Pokud se chcete dostat do kontaktu s Bohem (sám se sebou), pokud chcete poznávat jakoukoliv pravdu, pokud chcete úspěšně meditovat (a bez meditace to nejde), musíte se v první řadě naučit pracovat se svou pozorností. Kdo nezvládne svoji pozornost, nemá šanci. Uvědomte si, že prožitek Já Jsem (Já existuji) je vědomí a že vědomí není nic jiného než samotná existence. Je to uvědomování si existence. **Kdežto když se tato existence začne postupně rozechvívat a začíná se dynamizovat (aktivovat), tím pádem se z tohoto vědomí stává pozornost. Toto vědomí se změní na pozornost, čili pozornost není nic jiného než aktivní, dynamické vědomí, aktivní, dynamická existence.**

V duchovních věcech ani ve svém osobním životě to nikam nedotáhnete, pokud se nenaučíte pracovat se svou pozorností, protože to je první projev samotného Boha – pozornost. S tím On začínal. Od pozornosti se odvíjí všechno ostatní. Většina lidí s pozorností neumí pracovat a proto jejich život není aktivní, ale pasivní. S jejich pozorností pracuje všechno možné jenom ne oni sami. S jejich pozorností pracují debilní romantické seriály v TV, s jejich pozorností manipulují a cvičí různé myšlenky, které mají ve své mysli. Pozornost má určovat myšlenky, pozornost má určovat a ovládat emoce, pozornost rozhoduje o tom, co bude v mém životě existovat a ne naopak, že všechno rozhoduje o mé pozornosti. Kam nasměrujete svoji pozornost, tak to pro vás existuje, tam jste. Toto je naprosto nejprimárnější, že tento výchozí stav sám sebe změní na pozornost, takže si uvědomte, co máte. Máš pozornost? To

už je aktivní Bůh. Takže nejenom že můžeš říct Já Jsem, Já existuji, ale dokumentováno je to tím, že jsi při vědomí, protože tvé vědomí je přímo Já Jsem, ale ty máš už aktivnější formu tohoto Božství, protože máš pozornost. Proto nikdo nenalézá Boha. Oni Ho neustále mají (protože mají své vědomí, mají svoji pozornost), ale připadá jim to tak všední, tak proč se takovými věcmi zabírat, když je to tak samozřejmé, že mám vědomí a pozornost. Ale právě naopak, já musím dělat něco jiného, musím toto Božství odevzdat satanu, že? O to jde. Svě vědomí a pozornost investuji do svých choutek, do svých osobních tužeb, čili dávám Boha (svě Božství) do služeb své osobnosti, místo aby mé Božství vládlo mé osobnosti. **Kdo si myslí, že teprve Boha najde a dokud někdo tuto myšlenku bude udržovat, Boha nikdy nepozná. Každý z vás musí pochopit, že hledání Boha je současně zablokování poznání Boha. Musíte být ve stavu, že Boha už máte a že Ho znáte a zažíváte Ho.**

Když v procesu dynamizace a aktivace sebe sama se vědomí (stav Já Jsem) změní do aktivnějšího stavu (pozornosti), samozřejmě tento dynamizující, aktivační proces, který prodělává život, chce jít dál, do větší dynamiky, větší aktivace. Je jasné, když existuje pozornost (aktivní Já Jsem), že se chce aktivovat ještě více, tedy pozornost se musí něčemu věnovat. To je přece přirozené u pozornosti, že. Musí se na něco zaměřit a tím vznikne nová skutečnost a život začne být ještě více aktivní a dynamický. Takže na co se pozornost měla zaměřit, když kromě ní nic nebylo kromě toho, z čeho pozornost vzešla.

3. Pozornost se zaměřila na svůj vlastní Zdroj (Já Jsem) – vznik JÁ.

Pozornost pro sebe neměla nějaký objekt, na který by se mohla zaměřit, než něco, z čeho vzešla. Takže se obrátila zpět a začala se věnovat svému Zdroji - skutečnosti, z které vznikla. Jestliže pozornost (a chcete-li: dítě) začalo věnovat pozornost své matce, došlo k velice významnému procesu: Pozornost se věnuje Já Jsem a dochází k tomu, že skutečnost, že existuji, začala ustupovat do pozadí (jakoby přestávala existovat) a do popředí se dostává prožitek Já. Došlo k významnému procesu: ~~Já Jsem~~. V tom výchozím stavu Já Jsem jsou obsaženy dvě skutečnosti: Já a Jsem, ale ve výchozím stavu, kdy Já Jsem je pasivní, tyto dvě skutečnosti tak splývají, že Já je Jsem a Jsem je Já, vnímáte je jako jedno a to samé. Když se do tohoto prožitku dostanete a podíváte se na něj zpětně, řeknete: Jo, i když jsem to vnímal jako jednu skutečnost, je pravda, že tam automaticky byly dvě – Já a Jsem. Teprve tehdy, až když se pozornost obrátí na toto Já Jsem, začne docházet k tomu, že složka Jsem (existuji), je tak samozřejmé, že to jde pryč a začne se vypichovat jen to samotné Já. **Když se z Já Jsem stává Já, prožitek Já je mnohem a mnohem dynamičtější než ten výchozí stav. Jestliže Já Jsem je vědomí, jestliže pozornost je aktivní (dynamické) vědomí, tak stav Já, to je Sebe-vědomí. Sebe-vědomí nebo-li vědomí sebe sama. To je velice důležité. To, co vám zde popisuji, co se odehrávalo v samotném Božství ještě dříve než byl Tvůrce a Jeho stvoření, si**

potom budeme aplikovat a ukážeme si na zvěrokruhu, jak se tento proces zrcadlí ve zvěrokruhu. A pořád toto všechno souvisí s meditací, s úhlem 120° ve směru hod. ručiček.

To, co zde bylo řečeno v těchto třech bodech, v tom je obsaženo veškeré tajemství života. Protože to, co jsem nyní popsal, kdy se z Já Jsem vynořila pozornost, jinými slovy: Já jsem se změnilo na pozornost, nám říká, že **hlavní zákl. výrobní nástroj veškerého života (Boha) je Jeho pozornost**. A pozornost není Jeho, ale pozornost je On sám v prvním aktivním stavu. K tomu chci jen říct: Pozornost (protože je produktem aktivace Boha a Bůh se chce aktivovat čím dál více) má sloužit k tomu, aby se ta aktivace rozvíjela čím dál více. Proto musel být na počátku Bůh sám v aktivnější formě, což je pozornost a skrze pozornost může Bůh sám sebe čím dál více aktivovat. S tím souvisí důležitá věc: **Pozornost se může věnovat pouze určitému objektu. Pozornost se nemůže věnovat sama sobě, to nejde**. Zkuste zaměřit svoji pozornost na svoji pozornost. To nejde. Zkuste to nějakou dobu a zešílíte. Pozornost lze věnovat pouze určitému objektu. Proto, když se objevila pozornost, se nemůže věnovat sobě samé, to je neřešitelné, a je to úplně to samé, jako když chcete tlesknout jednou rukou, to se vám nikdy nepodaří. Tlesknout můžete pouze dvěma rukama a to je přesně to, co říkám: Pozornost lze aplikovat (použít) pouze na objekt a v tomto stavu byl jediný objekt pro pozornost a to byl její výchozí stav (její matka), to znamená, že pozornost se může věnovat pouze určitému objektu a tím jediným objektem, který byl k dispozici, bylo pouze Já Jsem. To, že se pozornost věnuje Já Jsem (svému výchozímu stavu), protože jiná šance ani není, tak říkám, že v tomto procesu docházelo k utlumování složky Jsem, ale do popředí začalo vystupovat Já, jako kdyby v tomto procesu vznikla otázka: Kdo je toto Já Jsem? A jako kdyby odpověď přicházela: No přece Já. **A zde začíná meditace. Meditace není nic jiného než že se pozornost věnuje určitému objektu (kterých může být více), ale v tomto stavu (procesu), který probíhal v samotném Božství, meditace začala způsobem, že pozornost se začala věnovat tomu nejabstraktnějšímu, co je vůbec myslitelné a to je samotné, čisté bytí, čisté vědomí, Já Jsem žádným způsobem neprojevené. Vy všichni se musíte naučit medítovat na to nejabstraktnější, pokud se chcete dostat k poznání sebe sama. Vidíte, že první krok byl vznik pozornosti, protože bez pozornosti nemůže být nic dalšího a v druhém kroku tato pozornost, tento zákl. výrobní nástroj začal být používán a protože tento nástroj může být používán jedině tím, že se zaměří na určitý objekt (na sebe sama se nemůže zaměřit, to nejde), zaměří se na výchozí stav – Já Jsem, ze kterého vznikla, to byl jediný možný objekt zatím k dispozici a to je počátek meditace. Všimněte si, že v procesu, kdy Bůh sám sebe aktivoval, kdy život (protože Já Jsem je Bůh) sám sebe aktivuje, je meditace první krok a jestliže Bůh sám sebe aktivuje a rozvíjí skrze meditaci, je jasné, že bez meditace se nikdo neobejde. Všichni lidé medítují, ale oni neví, že medítují. Neví, že se točí svou pozorností pořád kolem**

peněz, kolem svých tělesných žádostí, meditují neustále nad svou rodinou atd. Všichni meditují, ale nevědomky, a protože meditují pouze na určité objekty, dostávají na základě této meditace patřičné výsledky. První bylo vznik pozornosti, druhé bylo používání pozornosti, což je vznik meditace, a to, co vzniká na základě meditace, bylo právě vznik Já. Já je mnohem dynamičtější než samotné Já Jsem, protože Já Jsem je nedynamický stav, ale teprve když začalo prožívání Já, byl to velice intenzivní prožitek (vědomí sebe sama, Sebe-vědomí) což byl tak dynamický prožitek, že Já Jsem to cítilo tak příznivě a mocně (a toto všechno musíte udělat i vy a nikdo se k Bohu nedostane, pokud neudělá to samé se sebou, co udělal Bůh), a tím vznikem Já ten pocit, vědomí Já byl tak intenzivní prožitek, že On byl tím tak fascinován, že začal do tohoto prožitku Já investovat veškerou svoji pozornost. A čím více pozornosti investoval do svého Já, prožitek Já sílil a sílil, až najednou došlo k explozi a vznikla obrovská Síla.

4. Vůle (vznik Síly) = Síla, která je schopna něco povolávat v bytí (v existenci).

Vůle není nic jiného než Síla, která je schopna něco uskutečnit. Pochopme, že Já Jsem je přímo čistá existence žádným způsobem zatím neprojevená. První projev tohoto čistého bytí byl pozornost, potom tím, že pozornost se obrátila na Já Jsem (protože pozornost se nemůže věnovat sama sobě, pouze určitému objektu) vznikl první proces – meditace (pozornost se věnuje Já Jsem), vznikne Já, což je první produkt, to Já je tak fascinující prožitek pro Já Jsem, že mu věnuje čím dál větší pozornost a prožitek Já se tak zesílí, až exploduje a vznikne Síla, která je schopna a cítí potřebu něco povolávat v existenci. A protože Vůle, kdy Já se natolik zintenzivnilo, že cítilo v sobě Sílu, že je schopno něco vyvolat v existenci, jinými slovy: že má Sílu se projevit určitou existencí, tak to Ho tak zaujalo, že se tato Síla v něm zrodila a že začal této Síle věnovat pozornost. A čím více věnoval pozornost této Síle, protože to zase byla dynamičtější a ještě více aktivnější forma prožitku, tak čím více se věnoval této své Vůli, vznikla:

5. Moudrost – síla, která je schopna usměrňovat děje.

Moudrost je inteligence, která rozumí Lásce a která chápe Lásku a je to Láska, která vystoupila sama ze sebe, jinými slovy: Láska v akci, tak zde to musíme trošičku změnit, protože zde ještě Láska není! Jsme v procesu, kdy původní, zákl. Božství (Já Jsem) teprve spěje k Tvůrci. Nejdříve se probudila Síla, která je schopna něco povolávat v bytí, jako druhá vzniká Síla (Moudrost), která je schopna usměrňovat děje. Božství začalo v sobě zažívat, že nejenom má sílu něco uskutečnit, ale bylo najednou fascinováno svojí Silou, že vůbec je schopen něco povolat v bytí, že je schopen něco realizovat, tak to se ještě zintenzivnilo a změnila se na Sílu, která je dokonce schopna usměrňovat procesy, děje. A čím více se Božství zaměřovalo na tu ještě inzenzivnější formu, tak jako vyvrcholením tohoto procesu meditace byla:

6. Láska – nejintenzivnější prožitek, který vznikl na základě této meditace. Vznik Síly – chuť tvořit.

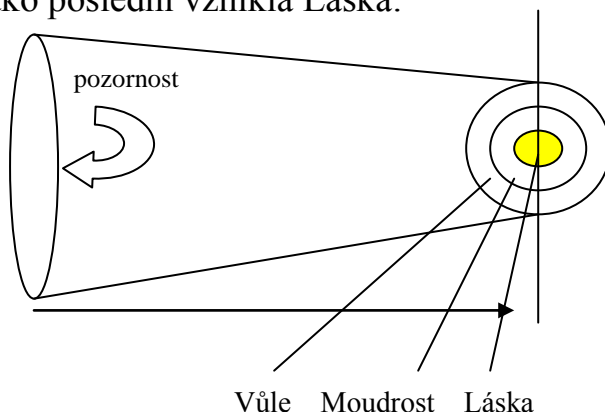
Zde došlo k tomu maximálnímu euforickému prožitku maximálního štěstí, blaženosti a to je to, co nazýváme Láskou, a říkal jsem, že prožitek hlubokého štěstí, radosti, nepředstavitelné intenzity už v sobě automaticky obnáší touhu se o to podělit. Z této Síly, která je schopna usměrňovat děje, vznikla Síla – chuť tvořit. A tato Síla, kterou vnímáme jako chuť tvořit, to je Energie.

Tím Bůh dokonal na základě tohoto meditačního procesu sám sebe.

Prapůvodní, výchozí stav Božství – Já Jsem se postupně krok po kroku dostává ke vzniku pozornosti, začátek meditace, meditace přinášela v prvním kroku jako výsledek – Já, zintenzivněním Já vznikla Vůle, jako intenzita pocitu Já, takže intenzita prožívání Já, které se nám jeví jako Vůle, se ještě zesílila a vznikla taková intenzita prožitku vlastního Já, že vznikla Moudrost a Moudrost není nic jiného než ještě větší intenzita prožívání svého Já a ta nejvyšší intenzita prožitku Jáství se vnímá jako Láska – chuť tvořit. **Takže nedívejte se, že Vůle, Moudrost, Láska jsou něco, co jakoby bylo odlišné od Já. Vůle, Moudrost a Láska je pořád Já, ale v různých intenzitách svého prožívání.** Vůle je určitá intenzita prožitku Já, Moudrost je ještě větší intenzita prožitku Já a Láska je nejvyšší intenzita prožívání svého Já. Jinými slovy: **To všechno, tato meditace (Boha) nebyla o ničem jiném než o zintenzivňování Já Jsem. A toto vy všichni musíte absolvovat.** Pozornost už máte, nemusíte čekat, protože my začínáme ve stvoření. Máte vědomí. Musíte začít tím, že svou pozorností (začnete medítovat) se začnete obracet na své vědomí, na svůj pocit Já Jsem. Protože pozornost na pozornost, to nejde. Pozornost má uplatnění pouze ve vztahu k objektu. Pozornost nemá uplatnění ve vztahu sama k sobě. Musíte začít tím, že věnujete pozornost na Já Jsem, když budete určitou dobu věnovat pozornost Já Jsem, dojde k tomu, že ve vás najednou složka Jsem začne jít do pozadí a začne se zdůrazňovat pocit Já (... „když se dívám na sebe, tak se musím pochválit...“), jinými slovy: Když se Já začne ve vás zesilovat, začne se vám nějak lépe dýchat. A když začnete věnovat pozornost svému Já, prožitek Jáství se zesiluje, až zjistíte, že se ve vás rodí Síla něco uskutečňovat (Vůle), když se začnete na tu Sílu (určitou intenzitu prožitku Jáství, která se vám jeví jako schopnost něco uskutečnit) zaměřovat, zjistíte, že máte v sobě Sílu, která je schopna řídit, usměrňovat děje, proces, svůj život, a když budete věnovat pozornost této Síle, vyústí to nakonec v silný prožitek v oblasti srdce, že začnete zažívat obrovskou euforii sami ze sebe nebo z prožívání sebe sama a současně začnete zažívat potřebu být tvůrčí – tvořit. To všechno musíte prožít nejdříve v meditaci na Já Jsem, až se objeví vaše Já, už budete medítovat jen na své Já. To znamená, že mezi vámi možná jsou lidé, kteří už lehce cítí samotné Já. To znamená, že toto Já by mělo být výsledkem pozornosti na Já Jsem. Ale jestliže už někdo z vás je schopen a vycítuje právě Já, tak už investujte svoji pozornost (meditujte) na samotné Já. Zopakuji: Ne že Vůle, Moudrost, Láska a Jáství, ale Vůle, Moudrost a Láska – to je pořád Já, ale jiné, rozdílné intenzity prožitku

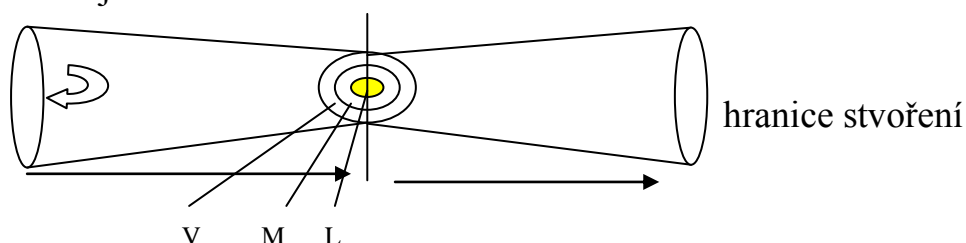
Jáství. Uvědomte si, že to je veškerá podstata samotného Boha: Já Jsem, vznik pozornosti, pozornost se věnuje určitému objektu, jediný existující objekt bylo samotné Já Jsem, na základě toho - věnování pozornosti (meditace nad sebou samotným) vzniká Já, věnování pozornosti Já má různé intenzity prožitku, první je Vůle, ještě intenzivnější je Moudrost a nejintenzivnější forma je Láska. To všechno vás čeká.

To je veškerý proces, kdy původní, pasivní Já Jsem (existence vědomí) sebe samo tím, že věnovalo svou pozornost sobě samému (přitom tato pozornost vzešla z něho samotného), tím, že pozornost vzešla ze samotného Já Jsem, se věnovala Já Jsem, se rozběhl proces zintenzivňování svého Jáství a tato intenzita Jáství v určitém okamžiku explodovala, vznikla Vůle, nakonec vznikla Moudrost a jako poslední vznikla Láska:

Teprve v tomto okamžiku jsme dostali to, co můžeme nazvat tvůrčí Já (protože Láska je chuť tvořit) – Boha-Stvořitele, na počátku byl Bůh-impotent (Já Jsem) a vznikl Bůh-Tvůrce, protože toto impotentní Já Jsem teprve tím, že se „třelo“ samo o sebe (určitým způsobem onanovalo), teprve (vznik Lásky) zde dosáhlo orgasmu. Opravdu – i onanie je symbol, kdy jeden jediný sám sobě dělá dobře, nebo skrze sebe sama se dostává do orgasmu.

Když jsme začali rozebírat tento proces, tak když Tvůrce vystupuje sám ze sebe a tedy když překročí svou Božskou hranici (protože zde jsme pořád ve sféře Boha) a vzniká stvoření, tam je ta posloupnost přesně naopak. Tam je jako první Láska, jako druhá je Moudrost a třetí je Vůle a teprve zde pak vzniká stvoření, které má svoji hranici:

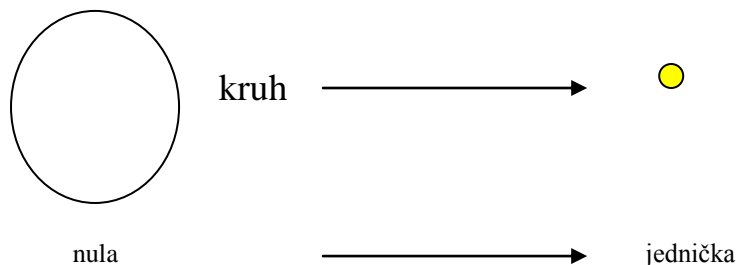
Tak jako Bůh má svoji hranici (i když se můžete dostat „za“, ale to už je popření Boha), tak i stvoření má svoji hranici. Všimněte si u Boha, kdy se měnil a kdy chtěl dosáhnout svého orgasmu, tak to postupovalo směrem Vůle, Moudrost a Láska, ale když potom On vystupuje do stvoření, tak tam to je

opačně – 1.krok je Láska, pak je Moudrost a potom Vůle (stvoření). Víme, že jestliže největší intenzita (forma) prožitku Jáství je Já – Láska a Láska je chuť tvořit, protože to je nejvyšší blaženost a štěstí, které se chce podělit s jinou živou bytostí, proto je to chuť tvořit, ale také jsem současně říkal, že v průběhu tohoto meditačního procesu docházelo k tomu, že nejenom že Já Jsem jakoby šlo do nitra, protože se stahuje jakoby čím dál více doprostřed, ale také je to proces, kdy ono vystupuje čím dál více ven ze sebe, takže teprve tato Láska si uvědomila, že ta největší blaženost byla, když Bůh vystoupil z výchozí základny směrem ven (sám ze sebe) co nejvíce, a pokud má pokračovat proces aktivace a dynamizace života, že Bůh musí jít ještě více ven, to znamená – opustit sám sebe, vystoupit ze sebe směrem ven.

Můžete si celý tento meditační proces (kdy jsme se z prapůvodního stavu Já Jsem dostali až k Já) představit i ve zvěrokruhu. Nyní si ukážeme celý tento proces ve zvěrokruhu:

Meditační proces Boha – znázornění ve zvěrokruhu:

Co je symbolem výchozího stavu – Já Jsem? Máme čisté bytí, čistou existenci, čisté vědomí nebo-li Já Jsem, které je pasivní, nic nedělá, nechvěje se, nevíbruje, které je nulovým stavem projevené. Který geometrický tvar je symbolem nuly? Kruh:

Nula je nic, absolutní pasivita. Tento stav se v procesu meditace stal bodem (tečkou). Bod (tečka) je ta největší intenzita. Celý tento meditační proces směřoval k tomu, že z nuly (výchozí stav) vznikla bod (tečka) – jednička.

Na počátku bylo bytí nulovým způsobem projevené a nakonec meditací Já Jsem nad sebou samým se v tomto procesu dostalo do jediného bodu a to je Bůh Tvůrce. Proto symbolem tvořivosti je Lev, kde vládne Slunce a proto je tento symbol o tom, že nula se dostává do jednoho bodu. Vysvětloval jsem to už několikrát, když chodíte v Já Jsem, jste všudypřítomní v prostoru, ale když meditujete nad Já Jsem, postupně se stahujete do jednoho bodu a tento bod (tato jednička) je srdce – sídlo Lásky (tvůrčí centrum). Jakou vidíte změnu v kruhu? Vidíte tam nějaký skok, nějaký úhel? Ne, nevidíte tam žádný proces. Když si vezmete čtverec, jdete a najednou se to lomí, už je nějaká změna. V kruhu žádná změna není.

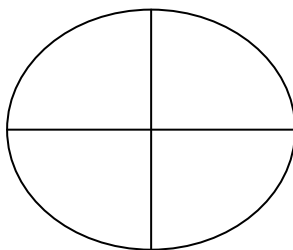
Poznámka posluchačky: Ale pohyb to je.

J.P.: Obrazně řečeno: Pohyb to je, ale je to stav, kdy nedochází k žádné změně.

Dovedete si představit, že bychom všichni, jak zde jsme, byli dokonalé koule stejného průměru? To bychom se nepoznali. Nebyli bychom schopni říct, jestli jsem to já nebo ty. Když není žádná změna, žádný rozdíl, tak se nepoznáte. Chci říct, že symbolem tohoto Já Jsem je kruh.

Říkal jsem, že toto Já Jsem je výchozí stav, za který se nemůžete dostat, je to jakoby podlaha Boží, ze které vše vyrůstá, je to dno, za které se už nedostanete. Jinými slovy: Toto Já Jsem je ten nejnižší stav, jaký je myslitelný a jaký je prožitelný. Když půjdete hlouběji a hlouběji do sebe, zastavíte se o hranici Já Jsem a hlouběji se nedostanete. A co je symbolem tohoto v astrologii? Pochopte, že geometrickým symbolem Já Jsem je kruh. Pokud to ale aplikujeme na znamení zvěrokruhu, tak které znamení symbolizuje vnitřní, niterné bytí? Rak.

Výchozí stav je stav, kdy existuje určité niterné bytí:

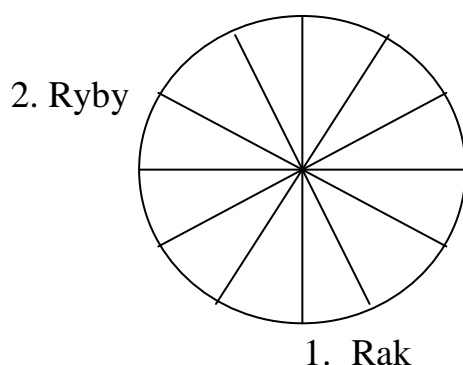

1. Rak

Toto niterné bytí je Já Jsem.

Řekli jsme si nyní, že toto niterné bytí se začne v určitém okamžiku dynamizovat, což v podstatě je vznik – přeměna Já Jsem na pozornost (což není nic jiného než aktivní Já Jsem, aktivní vědomí) a protože pozornost se nemůže věnovat sobě samotné, ale musí se věnovat určitému objektu, tak se obrátila na svůj výchozí, zákl. stav – niterné bytí (Já Jsem) a říkal jsem vám, že když Já Jsem věnuje pozornost sobě samému, tak jako kdyby (mysl ještě neexistuje) emočně tam vznikla pocitově otázka: Kdo Já Jsem? Tam byla touha, když niterné bytí chce pochopit sebe samo, tak jako kdyby chtělo pochopit, či si uvědomit nebo porozumět nějaké vnitřní Moudrosti: Kdo Já Jsem.

Které znamení představuje niternou Moudrost? Ryby. **V okamžiku, kdy Já Jsem (niterné bytí) věnuje pozornost sobě samému, jako kdyby se vyrojila „pocitová“ otázka a potřeba: Kdo Já Jsem? Pocitové pochopení, pocitová, vnitřní Moudrost je kvalita Ryb:**

Zde vidíte, proč úhel 120° ve směru hodinových ručiček je úhel meditace. To máme odvozeno z toho, jak jsme si popisovali Beran – Střelec, což vysvětluje podstatu úhlu 120° ve směru hod. ručiček.

Když Já Jsem obrátilo pozornost na sebe sama a vznikla emoční otázka: Kdo Já Jsem a On pořád nad tím meditoval, začalo se v Něm objevovat (zdůrazňovat) Já. A když to Já se zintenzivnilo do dostatečné míry, objevila se Vůle.

Probrali jsme si už úhel 90° (kvadratura) a úhel 120° (trigon). Víme, že kvadratura je úhel, který má dva významy, ale jeden z těch významů je, že se něco projevuje navenek, je to vystoupení ze sebe směrem ven (kvadratura ve významu Kozoroha). Víme, že úhel 120° souvisí se Lvem a Střelcem, což je o tvořivosti. Myslel jsem, že toto budu vysvětlovat až později, když budeme hovořit o podstatě kvinkunxu, ale už se k tomu dostávám zde, když chci vysvětlit, jak si můžete představit meditační proces i v tom, jak vznikaly jednotlivá znamení. Tak jako jsem říkal, že nemůžete oddělit 120° v jednom směru a 120° v druhém směru (probíhá to současně), protože meditace a tvořivost nejsou dvě samostatné věci, ale meditace a tvořivost je společný proces. Když si vezmete polosextil v jednom směru (kvalita Býka – projevit Lásku, tvořivost) a polosextil v druhém směru (kvalita Ryb – cítit Moudrost, věřit), také to nelze oddělit od sebe. Nikdy byste se navenek neprojevovali nějakou činností, kdyby to nebylo spojeno s určitou vírou. To nejde. Tak jako sextil v jednom směru (Blíženci – intelekt) a sextil v druhém směru (Vodnář – přemýšlení) nejsou dva samostatné procesy. Přemýšlení vždycky souvisí s intelektem. Tak jako kvadraturu v jednom směru (Rak – vnitřní bytí) a kvadraturu v druhém směru (Kozoroh – vnější bytí) také nemůžete od sebe oddělit, protože každé vnější bytí souvisí s určitým vnitřním bytím a každé vnitřní bytí souvisí s určitým vnějším bytím. Tak jako úhel 120° v jednom směru (Lev – tvořivost) a v druhém směru (Střelec – meditace) nemůžete oddělit, tvořivost není možná bez meditace. Zde vám vysvětluji, že **první, co probíhalo v Bohu, byla meditace, ale současně, když Bůh medituje sám nad sebou, tak se něco vytváří. Nejdříve se vytvořilo Já a potom různé intenzity prožitku Já. To všechno byla forma meditace.** Uvědomte si, že nemůžete určité skutečnosti

pozorovat a hodnotit izolovaně, s tím souvisí vždycky něco jiného. Chtěl jsem vás navést na to, že nejenom, když hodnotíte třeba trigon (120°), že jsou dva směry trigonu a že spolu souvisí, ale je zde ještě druhá věc:

Souvislost mezi trigonem a kvadraturou:

Trigon souvisí především s kvadraturou. Není myslitelná kvadratura bez trigonu a trigon bez kvadratury.

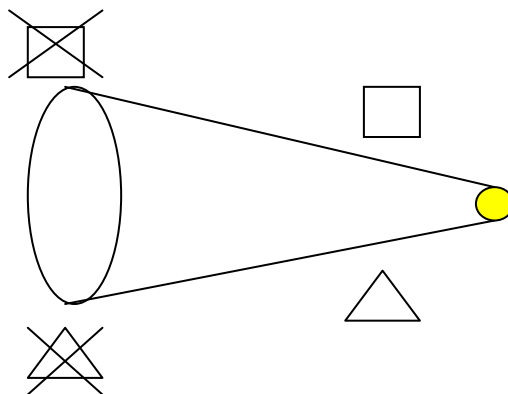
Trigon 120° je buď meditace nebo tvořivost.

Kvadratura 90° je buď vnější nebo vnitřní bytí.

Nemůže být trigon samostatně a kvadratura samostatně, ale kvadratura je výsledkem trigonu a trigon je výsledkem kvadratury, je to vzájemné.

Jinými slovy: Je trigon proces meditace? Dochází zde k nějakému projevování se směrem navenek? Meditace je trigon. Dochází zde k tomu, že z původně neprojeveného bytí (Já Jsem) se něco projeví? Je zde kvadratura? **Když Já Jsem spočívá v této základně (samo v sobě), tak se neprojevuje, nevystupuje ze sebe směrem ven. To také znamená, že to ještě není kvadratura, čili zatím nevystupuje ze sebe směrem ven, ale také to je důkaz, že tam není žádný trigon, protože nic netvoří a nemedituje. Teprve když Já Jsem obrátí pozornost na sebe sama, čili začne působit trigon (speciálně ve významu Střelce), čili začne meditoval, tak v okamžiku také začne ze sebe vystupovat směrem ven, což je význam kvadratury:**

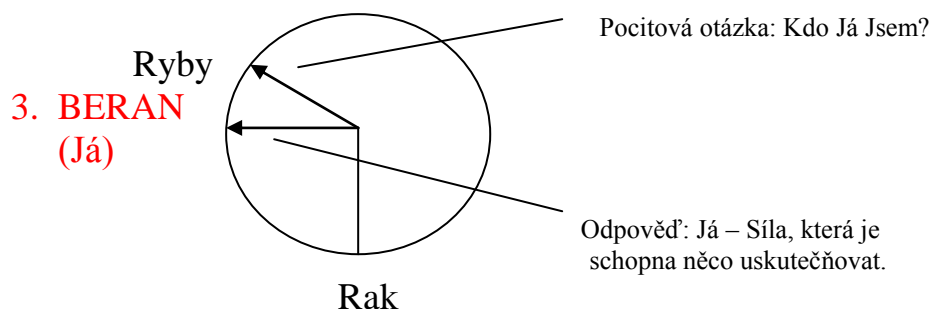
V Já Jsem ještě
není kvadratura
ani trigon:

Nemůžete proces, který představuje trigon (buď tvořit nebo meditoval), posuzovat izolovaně (separovaně) od kvadratury, protože kvadratura je vnější a vnitřní bytí, čili projevit určité bytí směrem ven (zhmotnit) anebo objevit bytí, které je uvnitř. Když se objeví trigon, zákonitě je i kvadratura. Když se objeví kvadratura, zákonitě tam byl i trigon.

Když je samotné Já Jsem a je pasivní, není ani trigon (žádná tvořivost, žádná meditace) a tím pádem není ani projevování se směrem navenek, je pouze vnitřní bytí, ale protože vnitřní bytí se ještě neprojevilo žádným způsobem navenek, tak ono se ani nevnímalo jako vnitřní bytí, protože nemělo srovnání, že

by mohlo být vnitřní bytí, prostě je čisté bytí, které si vůbec neuvědomuje, že by mohlo být něco ven a něco uvnitř. Teprve tehdy, když pozornost obrátilo na sebe sama a začal tím pádem meditovat (vznikl trigon - meditace), automaticky se nastartoval proces, že z Já Jsem vystoupilo Já (už se projevilo něco navenek) a začala působit kvadratura (což je vystoupit ze sebe směrem ven). Chtěl jsem vás přivést jen k tomu, že **když zde začal působit nějaký trigon, protože když původní, vnitřní bytí Já Jsem obrátilo pozornost na sebe sama, vznikla pocitová otázka: Kdo Já Jsem?, čili pocitová potřeba něco pochopit. Je zákonité, že musela působit i kvadratura. Z tohoto vnitřního bytí se něco projevilo: Já (Beran – duch. Vůle):**

Co je kvalita vědomí sebe sama? Beran. Dá se říct, že to už se projevilo to Já, kdy to Já se už zesílilo tak, že explodovalo a kdy se to Já už stalo jakoby tvůrčí záležitostí v tom aspektu Vůle, čili síla, která je schopna něco uskutečnit, proto jsem vždycky říkal, že Beran je Já – duchovní Vůle (ve smyslu tvůrčího Ducha). Odpověď na tuto meditaci (Kdo Já Jsem?) byla Já.

Pokud jsme si uvědomili, že trigon v jednom směru souvisí s trigonem v druhém směru, to znamená: Meditace nelze oddělit od tvořivosti a tvořivost nelze oddělit od meditace (souvisí to spolu), pokud jsme pochopili, že trigon také automaticky souvisí s kvadraturou, protože jestliže chápeme, že trigon je o tvořivosti, tak k čemu by vám byla tvořivost, která nepřináší výsledky? Musí přinést výsledek, že se něco projeví navenek, čili přijde výsledek. Kde není tvořivost (trigon), nemůže být ani výsledek (nějaké vnější projevení se - kvadratura). Chápejte, že tvořivost (trigon) automaticky souvisí s kvadraturou (přinášením výsledků).

Říkal jsem, že první, co se stalo, je, že Rak, který představuje niterné bytí – Já jsem, obrátí pozornost na sebe sama a první vznikne otázka: Kdo Já Jsem, což jsou Ryby (pocitová Moudrost, víra). A začne vystupovat odpověď: No přece Já. A to Já v určitém okamžiku dosáhne takové intenzity, že exploduje a dosáhne intenzity, že toto Já je síla, která je schopna uskutečňovat, což je Vůle a v tomto případě je to duchovní Vůle, protože je to Duch – Já, který se stal silou, která je schopna něco uskutečňovat (Beran). Vidíte, že zde je trigon (Ryby a Rak) a současně je to doprovázeno nějakým výsledkem (kvadraturou). Je to tak?

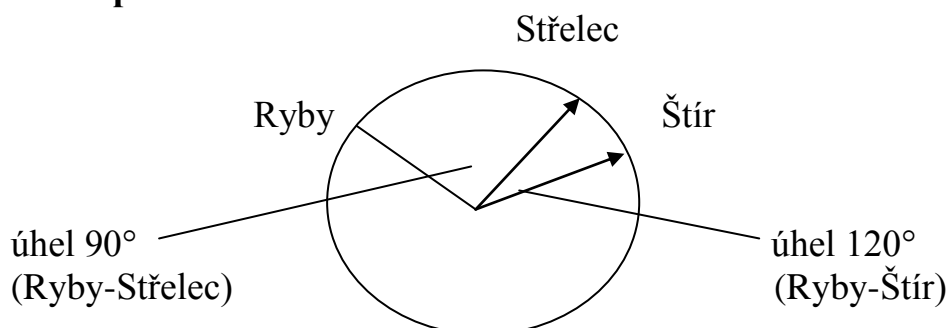
Odpověď posluchačky: Dalo by se říct, že ta kvadratura je produktem toho určitého trigonu?

J.P.: Jestliže je milimetr trigonu, tak je milimetr kvadratury. Jestliže jsou dva milimetry trigonu, jsou také dva milimetry kvadratury, to jde souběžně, paralelně. To není tak, že by byl trigon a potom kvadratura, to je okamžitě. V tomto případě byl trigon a kvadratura taková, že čím více byla silnější potřeba vědět, kdo Já Jsem, tím silnější bylo i vědomí: Tím, kdo Já Jsem, jsem Já. Jestliže trigon je malý, i kvadratura je malá. Když bude trigon větší, i kvadratura bude větší. Když bude trigon největší, bude i kvadratura největší.

Zde vidíte, proč v klasické astrologii je Rak symbolem matky. To je ta výchozí základna. Říkal jsem, že když vznikla pozornost (dítě), že se obrátila na svou matku, ze které vzešla. Výsledkem toho, že dítě se obrátilo na svou matku (na svůj výchozí stav) je, že teprve tehdy vznikla pocitová potřeba vědět, kdo Já vlastně Jsem. A jako odpověď přichází: Jsem Já. A navíc už v té intenzitě – Já Jsem síla, která je schopna uskutečňovat. Proto celý zvěrokruh leží na Raku, protože Rak je výchozí základna, kde to všechno začíná (Já Jsem). Ale uvědomte si, že zde je to specifický případ, protože jsme ještě v procesu, kdy Já Jsem se skrze Já stává Stvořitelem.

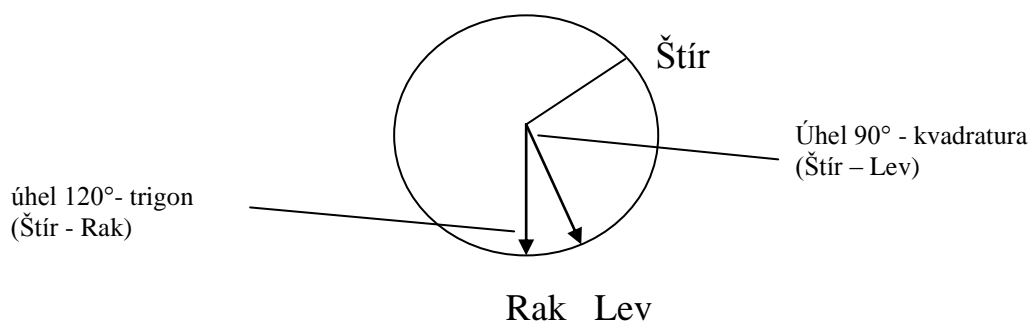
Co si myslíte, když Já Jsem meditovalo samo nad sebou a vznikla otázka: Kdo Já Jsem, tak odpověď přišla: Já jsem síla (Beran), která je schopna uskutečňovat, co pak probíhalo dále?

Když přišla tato odpověď – Jsem síla, která je schopna uskutečňovat, tak se to rozšířilo a u této pocitové potřeby vědět, kdo Já Jsem, se objevil Štír – pocitová potřeba tvořit.

Říkal jsem, že Štír (touha) není nic jiného než pocit z tvorby, z tvůrčí energie, **Štír je pocitová potřeba tvořit.** Když zde Ryby dostaly odpověď, čili když zde byla pocitová potřeba vědět, kdo Já Jsem, a přišla odpověď Já Jsem Já a v té intenzitě Já, které je už schopno něco uskutečnit (Beran), najednou Ryby začaly meditovat, protože když už je někdo, kdo je schopen něco uskutečnit, tak vznikla potřeba s tou silou pracovat, a vznikal pocit: Co bych měl dělat, nebo pocit něco tvořit (Štír) a co bylo výsledkem této meditace, kdy ten pocit věděl, kdo Já Jsem a začal meditovat nad pocitem něco vytvářet? Jaká kvadratura zde vznikla (a jaká kvadratura souvisí s tímto trigonem)? Když tato meditace vnitřního pochopení meditovala nad pocitovou potřebou tvořit, výsledkem toho uvědomění, že Já Jsem síla, nejenom která je schopna něco uskutečnit, ale která je schopna i usměrňovat děje a říkal jsem, že to je Moudrost. Jinými slovy: **Tato meditace vnitřní Moudrosti (Ryby) na vnitřní tvořivost (Štír) a tedy**

nad pocitem tvořit automaticky dalo vznik uvědomění si, že Já Jsem schopen tvořit určitým způsobem, jinými slovy – jsem síla, která je schopna usměrňovat děje a to je Střelec. Zapamatujte si, že Střelec je filozof a co dělá filozof? Tvoří ideje. Uvědomte si, že jakákoliv idea není nic jiného než síla, která usměrňuje tok energie. Idea je usměrňovatel dějů (procesů). Takže tranzistor, elektronka, to je princip idejí – usměrňovač toku energie. A teď si vezměte, když ta pocitová Moudrost, kdy pocit Kdo Já Jsem dostal odpověď, že Já – síla schopna něco uskutečňovat, v ten moment vznikl pocit, že bych možná měl něco tvořit nebo vznikl takový nejasný pocit tvoření, tak na základě toho, když se meditovalo nad tím pocitem tvorby, se automaticky objevila schopnost usměrňovat děje (sílu, energii). A když si toto vnitřní bytí uvědomilo, že má sílu na usměrňování dějů, automaticky začala tato pocitová potřeba tvořit (či tento pocit z tvorby - Štír) meditovat nad výchozím stavem (Rak). A když tam bylo pociťování tvorby nebo pocit z tvorby (jinými slovy: pocit, že bych chtěl tvořit), či pocit z toho, co se zatím vytvořilo, tak tento pocit z vlastní tvorby (Štír) začal meditovat nad tím vším, kde to začalo. **A teprve tento pocit z tvorby (Štír), když začal meditovat nad tím, kde to všechno začalo (na sebou samým), tak teprve tehdy se objevila ta nejintenzivnější forma – Lev - samotná skutečnost, že Já Jsem tvůrčí Síla:**

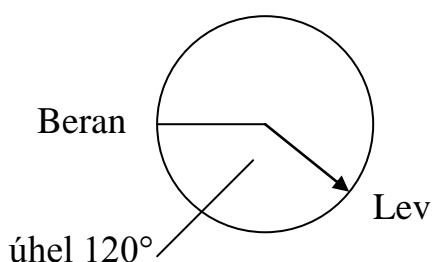
Štír (pocit z tvorby), když se vrátil zpět, pochopil, že výchozí bytí je naprosto netvůrčí a teprve tehdy si uvědomil, že jediná možnost je – se dostat úplně do samotného středu – bodu (a proto Střelec - usměrňovač procesů) a představte si, že ta Moudrost se mohla otočit a začít to usměrňovat zpátky, kde to začalo, čili k Raku. Ale právě tato Moudrost (usměrňovač) už věděla, že ta intenzifikace probíhá, ne, že by se vrátil (že by se to přerušilo), ale že ta intenzifikace bude probíhat, když se to usměrní ještě více – do středu a teprve tehdy vznikl Lev, protože Lev je samotný střed tohoto tvůrčího Ducha.

Chtěl jsem jen říct, jak je ve zvěrokruhu obsažen tento proces, kdy z tohoto původního Já Jsem tím, že Já Jsem obrátilo pozornost na sebe sama a skrze Já se intenzifikovalo tak moc, až se dostalo do samotného středu – do jednoho bodu, což je obsaženo ve vodních a ohnivých znameních, přičemž **ohně je produktem (výsledkem) vody.**

Zopakují: Já Jsem (vnitřní bytí) je základna, nic niternějšího neexistuje (je to matka – Rak), a když obrátí pozornost na sebe sama, vzniká pocitová Moudrost (Ryby), která zní: Kdo Já vlastně Jsem? Jsem jde do pozadí, zdůrazňuje se Já a vzniká Já Jsem Já a jsem Já takové intenzity, že jsem schopen něco uskutečnit (Beran). Když tato pocitová Moudrost (Ryby) dostane tuto odpověď, automaticky vzniká kvalita, která, když je síla, která je schopna něco uskutečňovat, hned vzniká pocit, nějaký dojem z možnosti tvořit (Štír). Když se medituje nad pocitem, že by se mohlo tvořit, automaticky přijde jako výsledek poznání, že Já musím být síla, která je schopna řídit, usměrňovat, protože kdybych nebyl schopen usměrňovat něco (nějaké procesy a děje), žádná tvorba nemůže nastat. Když zde začnu koketovat s pocitem, že bych mohl tvořit, automaticky docházím k poznání, že Já Jsem síla, která je schopna usměrňovat děje, protože jinak bych si nic nestvořil, kdybych neměl tuto schopnost. Jinými slovy: Já Jsem schopen tvořit ideje (usměrňovače dějů). Když zjistím, že jsem schopen usměrňovat děje, tento pocit, že bych mohl tvořit, se obrací zpět (na vnitřní bytí), a dochází k uvědomění, že výchozí stav veškeré existence tzn. čisté vědomí – JÁ JSEM je stav absolutní pasivity, a na základě této meditace, že máš nejasný pocit, že bys chtěl něco vytvořit a když medituješ sám nad sebou, docházíš k poznání, že nemůžu být tím, čím jsem byl na samotném počátku (pasivní, neaktivní bytí), a najednou přichází výsledek: Ty se musíš stát a ne že se musíš stát, ale Já se stávám tím tvůrčím středem, samotným jádrem tvůrčího středu (Lev – srdce), kde zažívám tu největší euforii. A samozřejmě i ten Střelec už věděl, že musí energii usměrnit v procesu ne zpět, ale ještě více, aby se dostal do samotného jádra. Je to srozumitelné a pochopitelné, co všechno v sobě zvěrokruh obsahuje?

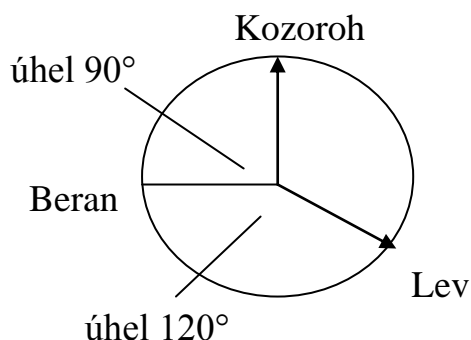
Musíte si uvědomit, že nyní to, jak jsme si tento proces, o kterém nyní celou dobu hovoříme, vysvětlovali pomocí zvěrokruhu, že v této oblasti (zvěrokruh jako takový ale popisuje stvoření) jsme si popisovali tento proces pomocí zvěrokruhu ještě před stvořením. Popisovali jsme si procesy, které se odehrávají v Bohu z té „impotentní“ (mateřské, základové) formy, z které se stává Tvůrcem. V této oblasti, kdy Bůh intenzifikuje sebe sama, opravdu voda plodí oheň. Zde je voda vnitřní bytí, které nakonec ze sebe zplodí oheň – tvůrčí centrum. V této oblasti je rozhodující který trigon, v aspektu Střelce nebo Lva? Střelce – v aspektu meditace, takže právě proto všechny tyto trigony byly ve významu Střelce, bylo to o meditaci. Ale protože meditace je součástí ohnivého tvůrčího centra, tak současně meditace jako tvůrčí proces musí přinášet nějaké zjevení (projevení se něčeho) a to je kvadratura. Proto jdou trigon a kvadratura vždycky ruku v ruce. Ale v okamžiku, kdy jsme se dostali do stavu, kdy Já Jsem se skrze Já natolik intenzifikovalo, až vznikla Vůle, Moudrost a Láska, a protože Láska byla vyvrcholením tohoto procesu – největší blaženost, kterou Bůh ze sebe udělal, a protože to byl proces, při kterém Já Jsem jakoby šlo ze sebe směrem ven, ale paradoxně šlo současně i dovnitř (stahoval se do jednoho ohniska) a výsledkem tohoto procesu bylo jedno

ohnisko, takže jestliže On si uvědomil, že největší blaženost je způsobena tím, že On vystoupil ze sebe směrem ven a život, jak jsem říkal mnohokrát, má neustále potřebu se intenzifikovat (zažívat se čím dál intenzivněji), jinými slovy: čím dál blaženěji, tak On pochopil ve své Lásce (protože to bylo vyvrcholení procesu Jeho vystoupení směrem ven), že musí pokračovat v dalším vystoupení směrem ven a to už znamenalo opustit sebe sama, opustit Božství a jít, jinými slovy: nechat vznikat stvoření. Když to aplikujeme na zvěrokruh, tak ve stvoření už má větší význam tento proces – 120° v kvalitě Lva, protože ve stvoření je prvním bodem Láska, tam je ten iniciátor tvorby:

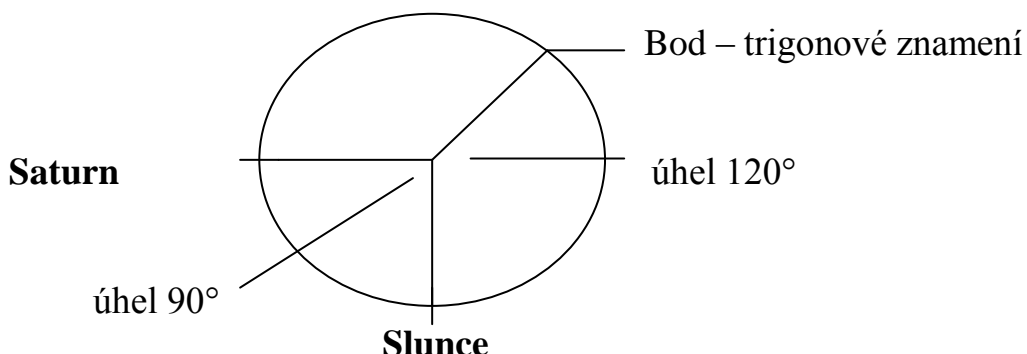
Ve sféře Boha je Láska konečný a nejkrásnější výsledek (DÍTĚ) – vyvrcholení, což je Lev (nebo-li Láska tohoto tvůrčího centra), ale ve stvoření je to počátek – iniciátor veškeré tvorby.

Proto, když jsme si na našich seminářích astrotheologie začali vysvětlovat posloupnost jednotlivých znamení, jak jdou za sebou, jsem začínal u Lva, protože ve vztahu ke stvoření to všechno začíná v Lásce, potom následuje Moudrost a pak Vůle a potom opouští energie Tvůrce a vzniká stvoření. Ale i toto je zákonitě doprovázeno nějakým výsledkem, to znamená, že jestliže Beran (určitá Individualita, určitá síla, která je schopna něco uskutečňovat) se obrátí na své tvůrčí centrum, zákonitě musí docházet k projevování nějakých vnějších výsledků, což je Kozoroh. Uvědomte si, že trigon a kvadratura ne že jsou někdy po sobě, ale jsou souběžně: Každá tvůrčí činnost automaticky přináší určité výsledky.

Z toho pro vás, kteří se zabýváte astrologií, vyplývá to, že jestliže budete mít někde v horoskopu mezi dvěma planetami kvadraturu, tak i když tam nebudete mít žádný trigon, najděte si bod (abyste tuto kvadraturu úspěšně

vyřešili), který dělá trigon třeba k tomu Saturnu a to je to, jak kvadraturu lehce vyřešíte:

Když tímto bodem se budete snažit toto Slunce tvořivě použít, tak automaticky ten Saturn se začne hladce projevovat.

Tento princip a tato myšlenka, že každý trigon souvisí vždy s kvadraturou a každá kvadratura vždy souvisí s trigonem, ukazuje, že jestliže máte v horoskopu kvadraturu, která nechce nikomu škodit a ubližovat, tak kvadratura říká, že se chce něco projevit směrem navenek a víme, že projevování se směrem navenek vždycky souvisí s určitou tvořivostí (tvůrčím procesem), takže kvadraturu úspěšně projevíte a naplníte, když se podíváte na trigonové znamení a začnete používat znamení tohoto trigonu (zaměříte se na tuto kvalitu). To byla vysoká metafyzika v souvislosti se zvěrokruhem.

Pohled na ohnivá a vodní znamení ve zvěrokruhu:

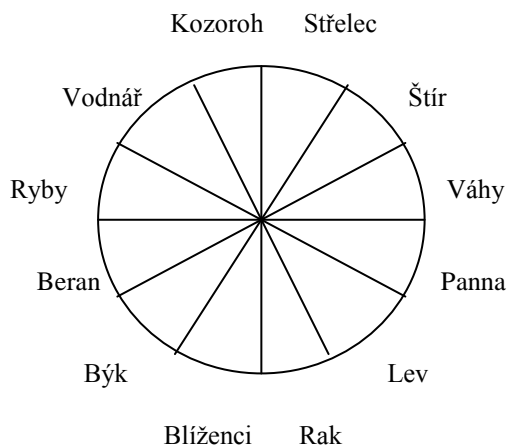
U ohně víme, že je součástí jak Božství a procesů, které se odehrávají v Božství, kdy oheň je výsledkem, kdežto ve stvoření je tentýž oheň iniciátorem (počátkem) veškeré tvorby. Ohnivá znamení jsou součástí jak samotného Božství, tak i tvorby. Na oheň se díváte pořád stejně. Ale pozor na to:

Na vodní znamení se můžete dívat ze dvou úhlů: Voda jako taková je vždycky niterné bytí (niterná skutečnost). I v samotném Božství je niterná skutečnost a vnějšková skutečnost. Z toho pohledu můžeme chápat, že voda představuje niternost – jak ve stvoření, tak i v Božství. Protože víme, že stvoření má svoji duchovní složku, fyzickou složku (hmotu), emoce a mysl, tak z pozice stvoření voda představuje emotivitu a emotivita je součástí tvorby.

Uvědomme si, že se můžete na vodní znamení dívat ze dvou úhlů pohledu – niternost (to funguje jak v Božství, tak i ve stvoření), v Božství to je niternost – to nejniternější v Bohu, kdežto ve stvoření to je niternost jako emoce – síla, která táhne směrem dovnitř. V tomto ohledu je voda tvůrcem ohně. Kdežto ve stvoření je voda jakožto emoce energie, která táhne z povrchu (z mysli) směrem k ohni.

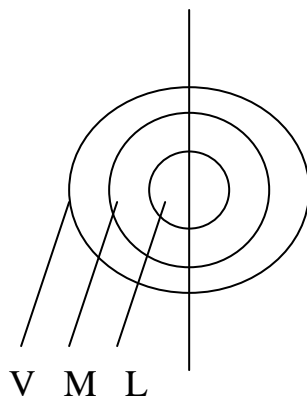
Význam úhlu 120° ve směru hod. ručiček – význam Střelce – význam meditace – význam tvorba idejí:

Nyní se dostáváme (po předešlé o meditaci) k samotnému popisu úhlu 120° ve zvěrokruhu.

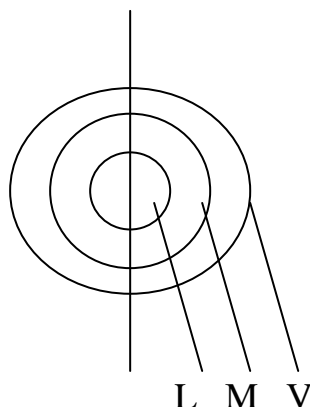

Meditace vytváří ideje, vytváří jednotlivé skutečnosti. Když je to o meditaci, buďme objektivní, neboť každý si to musí vymeditovat sám. Když si přečtete poznámky z minulého semináře, kde jsme hovořili o tom, že každé znamení má svůj odpovídající tvůrčí potenciál, který je představován znamením, které svírá 120° proti směru hod. ručiček, to znamená, že Beran (určitá tvůrčí Individualita) má svůj tvůrčí potenciál ve Lvu, jinými slovy: Každá tvůrčí Individualita má svůj tvůrčí potenciál ve svém tvůrčím potenciálu, to znamená, že člověk (každá tvůrčí Individualita) se musí obracet do svého duchovního srdce, kde se tento tvůrčí potenciál nachází a tam ho objevit. Jinými slovy: Tvůrčí potenciál každé Individuality spočívá v tom, že děláte činnosti, které přinášejí hluboké uspokojení vašemu srdci. Váš tvůrčí potenciál je přesně to samé jako váš talent, protože každá Individualita je obdařena tvůrčím talentem a ten tvůrčí talent poznáte okamžitě podle toho, když děláte činnost, která vás maximálně naplňuje, která vnáší do vás euforii, obrovskou radost z této činnosti. Beze zbytku víte, že to je přesně ta činnost, pro kterou jste byli obdařeni talentem.

Když se podíváte na tvůrčí centrum Boha, víme, že v Bohu je první Vůle, pak Moudrost a pak Láska:

Když ale jdeme do tvorby, je to přesně naopak: První je Láska, pak Moudrost a pak Vůle:

První, co je, je chuť tvořit (Láska), euforie z tvorby, potom je Moudrost, vzniká nějaká Idea (podnikatelský záměr) a podnikatelský záměr potřebuje jednotlivce specifické kvality, kteří jsou vybaveni schopnostmi, aby se ten podnikatelský záměr zrealizoval. Přece si nemůžu, když chci mít počítačovou firmu, najmout zedníky. Musím si najmout takové jednotlivce, kteří mají nejenom znalosti, ale také schopnosti vůbec v této branži dělat. Jinými slovy: Chuť tvořit vytváří ideje, idea vytváří jednotlivce a teprve tento jednatel (Individualita) to realizuje. To je význam 120° úhlu ve významu Lva – tvořivosti. Když to řeknu takto: Máte nějaké ideje? Ano. A jaký je rozdíl mezi ideou a myšlenkou? Obrovský. Idea je skutečnost, která pochází vždycky z Ducha (ohně) a oheň je stav jednoty. Idea jako taková je obyvatel světa jednoty. Ale teprve když Idea vstoupí do mysli, získává nějakou myšlenkovou podobu. Myšlenka není nic jiného než vyobrazení určité ideje, ale není to samotná idea, protože idea je až v samotném středu myšlenky a právě jádro jakékoliv myšlenky odhalíte pomocí meditace, ne pomocí přemýšlení. Povrch idejí je myšlenka, čili myšlenka není nic jiného než obalená idea, která se obalila do určitého těla. Myšlenka ztělesňuje ideu, ale idea leží uprostřed, v samotném středu myšlenky (v jednotě) a tam se dostanete jen pomocí meditace, proto vám říkám, že Střelec jako tvůrce idejí je současně proces meditace. Myšlenka totiž může fungovat a tím pádem i mysl může fungovat pouze ve světě vztahů, kdežto ve světě jednoty není možný vztah. Právě proto, když chcete jádro (ideu) určité myšlenky poznat, musíte jít jedine formou meditace a ne formou přemýšlení.

Kromě toho, že máte spoustu idejí, přesto je jedna Idea nejdůležitější a největší a my této základní, největší ideji říkáme –smysl života. Každý člověk má jednu největší, nejzákladnější ideu a té říká, že to je smysl jeho života. Všechny ostatní ideje už jsou podružné. Proto Střelec a devátý dům, který má stejný význam, hovoří o idejích, které byste měli vytvořit a hledat, a nad kterými byste měli meditovat a také vám to ukazuje, v čem by měl být smysl vašeho

života, protože smysl života není nic jiného než nějaká největší, nejzákladnější idea, která usměrňuje váš život, uvědomte si, že idea je usměrňovač procesů.

Trigon Beran – Střelec:

Všimněte si, že v tomto je to jasné: Určitá idea (podnikatelský záměr) si vytváří Individualitu, která je schopna ho naplnit. Z jiného úhlu pohledu: Určitý smysl života usměrňuje určitou Individualitu. Chcete se změnit? Chcete být jinou Individualitou? Tak musíte změnit smysl svého života. Nestanete se jinou Individualitou, pokud nezměníte smysl svého života, to nejde. Určitá duchovní Moudrost (Idea) si vytváří určitou Individualitu. Jinými slovy: Určitý smysl života vytváří určitou Individualitu. Změňte smysl života, změňte Ideu a změní se i vaše Individualita.

A protože jsem vám říkal, že 120° v jednom směru nemůže být oddělen od 120° úhlu v druhém směru, takže když jste toto pochopili, že váš smysl života vytváří vaši Individualitu (či vás činí tím, kým jste, že určitá Idea vytváří vaši Individualitu), tak musíte současně meditovat nad smyslem svého života. Smysl života chce a musí (to je tvůrčí proces) vytvářet vaši Individualitu, tak jestliže začnete meditovat nad Ideou nebo nad smyslem vašeho života, tak tyto dva procesy se vzájemně propojují a podporují. Jestliže medituji nad smyslem svého života, tak ony učiní to, že mohou vaši Individualitu utvářet. Ale když budete meditovat nad smyslem svého života, tak také zjistíte, že to není to ono a zjistíte, že smysl života, který máte, blokuje vaši Individualitu. To je ta nespokojenost, že se necítíte ve svém životě na tom správném místě mezi správnými lidmi, že máte na sobě „oblečení“, které vám nesedí. Necháte se vláčet určitým smyslem života, který vůbec neodpovídá vaší Individualitě.

Z tohoto důvodu je velmi důležité, aby každý jednotlivec (Individualita) meditoval nad idejemi, které zastává a má v sobě a nakonec, aby meditoval nad tou nejzákladnější ideou – jaký je smysl mého života. To ale dělá málokdo. Lidé se narodí do určitého systému, společnosti, společnost vytváří určité ideje a lidé přicházejí a berou to automaticky za své, vždyť to přece dělají všichni, že se honí za penězi, že dělají to, co systém chce, abyste co nejčastěji byli v Tescu, Carrefouru atd., abyste se v práci nechali štvát, vyždímávat, to dělá většina, že, protože nikdo nemedituje nad smyslem svého života a tím pádem také nikdo nemůže projevit svou skutečnou Individualitu.

Trigon Býk – Kozoroh:

Když se podíváte na Býka: Minule jsme si říkali, že Kozoroh je vnější (hmotné) bytí – existovat ve hmotném světě. V čem je tvůrčí potenciál Vás jako fyzických bytostí? Že se můžete nějak fyzicky realizovat. Kdybyste neměli hmotné tělo, žádná hmotná realizace není možná. Tím, že máte hmotné tělo, může dojít k hmotné realizaci (k hmotné tvořivosti). Každý Kozoroh (fyz. bytí) má tvůrčí potenciál v Býku, kdy může dojít k procesu hmotné realizace). I soulož je hmotná realizace. Na praktické rovině to můžeme chápat tak, že když

je Střelec Idea a tvorba (objevování) Idejí pomocí meditace, a hlavní Idea je smysl života, tak Býk (hmotná tvořivost, realizace), kdy se realizujeme mnoha a mnoha činnostmi, vaříme, šijeme, všechno možné, ale souhrnu těchto činností, které každý člověk projevuje navenek, říkáme životní styl. Jinými slovy: **Každá fyzická bytost má tvůrčí potenciál v tom, že je schopna vést (produkovat) určitý životní styl.** Souvisí životní styl s tím, jaké máte v životě hodnoty? Podle toho, jaké máte životní hodnoty, samozřejmě takový máte živ. styl. Životním stylem každý dokazuje, jaké jsou jeho hodnoty. **Každý člověk, který provádí určitý životní styl, by měl meditovat nad smyslem svého fyzického bytí.** Protože když budete meditovat nad smyslem svého fyz. bytí, tak určitě, pokud budete meditovat správně, zjistíte, že smyslem vašeho fyzického bytí rozhodně není vaše fyzické bytí a dojde k radikální změně vašeho životního stylu, pokud žijete jen pro fyzické bytí. Najednou zjistíte (touto meditací nad smyslem fyzického bytí), že se změní radikálně váš životní styl a zjistíte, že jste schopni projevovat navenek mnohem více tvořivosti, protože zjistíte, že jste schopni projevovat tvořivost i nehmotně. Protože v podstatě Býk má naplnění tehdy, když neuděláte nic a lidé kolem vás jsou šťastni. A k tomu stačí pouze – projevovat své srdce.

Trigon Blíženci – Vodnář:

Nad čím mají meditovat Blíženci? Jestliže Vodnář představuje proces přemýšlení, tvůrčí potenciál je v Blížencích, to znamená – schopnost něco pochopit. Dovedete si představit, že byste celý život přemýšleli a nic byste nepochopili, to by byla produktivita, že? To radši aby nikdo nemyslel. Pokud to chápeme, je to přesně to samé: **Každý člověk, který chce zesílit (a naplnit) svůj intelekt, by měl meditovat nad smyslem přemýšlení.** Potom vlastně dojde k tomu, že přemýšlení je naplnění Lásky na mentální rovině a že mentalita (mysl) souvisí se vztahy, je to jedno a to samé, protože mysl není nic jiného než schopnost vidět (vnímat) vztahy. Proto mysl úzce souvisí s partnerstvím. Vodnář (přemýšlení) znamená – pracovat ve vztazích, takže každý člověk, který chce mít silný a čím dál větší intelekt, by měl meditovat nad přemýšlením, meditovat nad schopností spolupracovat s jinými lidmi, jak si lidé mají předávat vzájemně Lásku. Když tohle pochopíte, že zde jsme od toho, abychom si vzájemně předávali a vyměňovali Lásku (tvořivost), tak vaše Já vás bude obdařovat čím dál větším intelektem (schopností myšlenkově chápat, což znamená - chápat vztahy).

Trigon Rak – Ryby:

Minule jsme říkali, že každá vnitřní (emoční) Moudrost (víra) má tvůrčí potenciál v tom, že vytváří určité emoční skutečnosti. Jinými slovy: V to, co věříte, tak takové emoční procesy (skutečnosti) se nacházejí ve vašem nitru. **Vaše emoční rozpoložení je výsledkem toho, v co věříte.** Když to pochopíte, tak pochopíte, že s tím souvisí přesně opačný proces: Každý emotivní člověk

(každá bytost, která je schopna vnímat své emoce) by měl v první řadě meditovat nad tím, v co věří. Jestliže člověk věří, že existuje fyzická smrt, tak se bojí fyzické smrti. Jestliže člověk věří, že po smrti je jiný a ještě mnohem krásnější svět, tak se fyz. smrti nebojí. **Každý cítící člověk by neustále měl meditovat nad podstatou a smyslem víry. Na jaké pravdy emočně reagujete, tak takové emoční pravdy ve vás vznikají. Člověk, který cítí emoce (a to cítí každý), by měl meditovat nad svou vírou a tím pádem ovlivňuje své emoční stavy.**

Trigon Lev – Beran:

Beran, což je určitá individuální síla, která je schopna uskutečňovat (tvůrčí Individualita), vytváří schopnost tvořit. Vysvětloval jsem to minule: Na počátku byla jediná Láska nebo-li jediná tvůrčí Energie. Tato Láska stvořila různé Ideje a Ideje stvořily různé Individuality a když se tvůrčí Individualita obrátí na prapůvodní jediný tvůrčí Zdroj Lásky (Energie), vznikají specifické jedinečné tvůrčí schopnosti (talenty). Každá tvůrčí Individualita má schopnost vytvářet (a v tom je její tvůrčí potenciál) talenty. Každý má talent na něco jiného, to znamená, že každý člověk, pokud chce zesílit svůj talent, musí meditovat nad svou Individualitou, nad tím, v čem jsem jedinečný, neopakovatelný. Kdyby Bůh ze sebe nevytvořil jednotlivé Individuality, tak to je pořád jedna tvůrčí schopnost, ale skrze Individuality, které pracují s tímto prapůvodním jediným tvůrčím centrem, vznikají různé tvůrčí schopnosti (talenty) a tím se Tvůrce stává čím dál košatější a košatější a barevnější. **Pokud nebude člověk meditovat a neujasní si, v čem je svéráz a jedinečnost jeho Individuality, nikdy plně neprojeví svůj talent.**

Trigon Panna – Býk:

Tvůrčí potenciál každého pracovníka (člověka, který se realizuje na hmotné úrovni) je v tom, že čím dál více začne chápat hmotné podmínky (vnější svět). Člověk, který hmotně pracuje, hmotnému světu daleko více rozumí než lenoch. Nějaký zemědělec určitě rozumí půdě, počasí atd. více než někdo, kdo chodí a jen si kupuje potraviny v supermarketu. **Jestliže chcete zvýšit své vnější pochopení (svůj vnější rozum a Moudrost) a rozumět hmotnému stvoření, musíte v první řadě meditovat nad podstatou vnější tvořivosti.** Když budete meditovat nad podstatou vnější tvořivosti, pochopíte, že se jedná o proces, který jsme si dnes probírali, že to je zvyšování blaženosti Já Jsem, Já, Tvůrce, a že Tvůrce skrze Lásku pochopil, že musí ještě více ven a navenek něco dělat.

Čím více budete rozumět podstatě toho, že všechno je manifestace Lásky, tím více budete rozumět tomu, proč se zde nacházíte a co se zde děje.

Trigon Váhy – Blíženci:

Říkal jsem minule: Intelekt – myšlenkové bytí: Co intelekt neuznává za rozumné, takové myšlenky vůbec nebude udržovat ve své mysli (ani je tam vypouštět), takové myšlenky se tam neohřejí a za chvíli zmizí. To, co váš intelekt uznává za moudré, zůstává ve vaší mysli. Tvůrčí potenciál intelektu je to, že ustanovuje vaše myšlenkové bytí (co se drží ve vaší mysli). **Každý člověk, který má něco ve své mysli, a chtěl by mít ve své mysli co nejvyšší a nejpříjemnější myšlenky a tím pádem si vytvářel kvalitní vztahy, potřebuje v první řadě meditovat nad podstatou intelektu a nad smyslem intelektu.** Pak pochopí, že intelekt není nic jiného než vědět a rozumět vztahům, rozumět podstatě a účelu mezilidských vztahů. A čím více člověk bude chápat podstatu vztahů a mezilidských vztahů obzvlášť, tak tím více krásnější myšlenkové skutečnosti začnou vtékat do jeho mysli, ale také o to více bude schopen udržovat kvalitní vztahy. **najednou zjistíte, že spousta lidí musíte poslat pryč ze svého života, že to je příčina, že do vás vtéká nepokoj a spousta negativních sil a pochopíte, že těmto lidem vůbec nejde o naplnění Lásky v mezilidských vztazích a že ve vašem životě jsou proto, aby vám škodili v tomto procesu. A naopak – začnete si vyhledávat úplně jiné vztahy.**

Ovšem nejdůležitější je vědět, že hlavním partnerským vztahem je vztah mezi lidskou duší a jejím tvůrčím JÁ. Takže každá lidská mysl musí především rozumět podstatě vztahu, který existuje mezi ní a jejím tvůrčím JÁ. Teprve tímto pochopením se v lidské mysli vytváří to nejkrásnější myšlenkové bytí.

Trigon Štír – Rak:

Podle toho, jaké máte v sobě emoce, tak samozřejmě takové emoce můžou ve vás něco vytvářet a takové touhy ve vás pracují. Jinými slovy: Každý člověk, ve kterém se hýbou emoce (prociťuje určité touhy), by měl meditovat nad svým vnitřním bytím. **Aby mohl každý člověk prožívat kvalitní emoce a aby mohl naplnit své touhy, měl by meditovat nad svým vnitřním bytím a nad tím, jaké emoční stavy v sobě udržuje.**

Trigon Střelec – Lev:

Střelec je tvorba Idejí. Tvůrčí potenciál Lva (což je přímo tvůrčí potenciál) spočívá v tom, že je schopen vytvářet Ideje. Každá Idea je vytvářena Láskou, to znamená, že každý Tvůrce Idejí by také měl v první řadě meditovat nad podstatou Lásky, tvořivosti. Měl by meditovat nejen nad svým srdcem, ale hlavně ve svém srdci. **Pokud chcete naplnit hlavní Ideu (smysl vašeho života), musíte meditovat nad svou tvořivostí, talentem a nad svým srdcem.** Pokud nebudete meditovat nad svým srdcem a ve svém srdci, nenaplníte smysl svého života.

Trigon Kozoroh – Panna:

Tvůrčí potenciál Panny je v Kozorohu, jinými slovy: Mohl by někdo zrealizovat, že by sestavil televizi, kdyby neměl nějaké hmotné poznání? Ne. Jestliže dosáhnete nějakého zevního poznání, tak tvůrčí potenciál spočívá v tom, že jste schopni to i zrealizovat. Jinými slovy: Jakékoliv zevní poznání, které nelze zrealizovat navenek, je falešné, protože tvůrčí potenciál vnějšího poznání je v tom, že to je schopné i zhmotnit. **Každá fyz. bytost by měla meditovat nad tím, jakého jsem dosáhl poznání, jinými slovy: meditovat nad tím, co vím (jaké má vědění) a hlavně – nad podstatou a smyslem pozemského poznání.**

Trigon Vodnář – Váhy:

Tvůrčí potenciál myšlenkového bytí je v tom, že je schopno přemýšlet. Když budete mít v hlavě (mysli) nulu, přemýšlení nemůže nic dělat. Čím více máte ve své mysli obsaženy myšlenky a kvalitnější myšlenky, tím vaše mentální procesy myšlení jsou produktivnější a více uspokojující. **Pokud chcete naplnit podstatu tvůrčího myšlení, musíte neustále meditovat nad světem vztahů, nad tím, jaké si udržujete ve své mysli myšlenky, a hlavně – meditovat nad vztahem číslo jedna – nad vztahem mezi vámi a vaším pravým Já. Čím více budete meditovat nad vztahy, tím více budete objevovat, že hlavní vztah je – být v kontaktu se svým Já a zjistíte, že čím dál více budete přemýšlet do hloubky, kvalitněji, lépe atd. a že vaše myšlení bude nabývat na čím dál větší tvůrčí moci.**

Trigon Ryby – Štír:

Zjednodušeně: Každá touha má svůj tvůrčí potenciál v tom, že vytváří víru. Jestliže mám nějaké touhy, automaticky začnu věřit nějaké věci. Naopak: **Každý člověk, který v něco věří, by měl neustále meditovat nad podstatou touhy a žádosti obecně, ale konkrétně nad svými touhami, protože když bude meditovat nad svými touhami, zjistí, že protože má určité touhy, tak je to jenom ta příčina, že vůbec v něco věří, protože když změní své touhy, změní se i jeho víra.**

Chtěl jsem vám jednoduše ukázat, že proces tvůrčího potenciálu (tvorby) vždycky souvisí s procesem meditace, nelze to oddělit.